

*I kvindens ord om, at de små
hunde æder de smuler, som
falder fra deres herres bord,
udtrykker hun en tillid til, at
Gud er ødsel, og brødføder
os alle.*

(Tegning: Annette Carlsen).

KRISTELIGT DAGBLADS JULEKONKURRENCE

9

*En spændende rejse
i det bibelske univers*

DEN KANA'ANÆISKE KVINDE

Jesus gik bort defra og drog til områderne ved Tyros og Sidon. Og se, en kana'anæisk kvinde kom fra den samme egne og råbte: »Forbarm dig over mig, Herre, Davids søn! Min datter plages slemt af en dæmon.«

Men han svarede hende ikke et ord. Og hans disciple kom hen og bad ham: »Send hende væk! Hun råber efter os.« Han svarede: »Jeg er ikke sendt til andre end til de fortabte får af Israels hus.« Men hun kom og kastede sig ned for ham og bad: »Herre, hjælp mig!« Han sagde: »Det er ikke rigtigt at tage børnenes brød og give det til de små hunde.« Men hun svarede: »Jo, Herre, for de små hunde æder da af de smuler, som falder fra deres Herres bord.« Da sagde Jesus til hende: »Kvinde, din tro er stor. Det skal ske dig, som du vil.« Og i samme øjeblik blev hendes datter rask.

AF KAI KJÆR-HANSEN

I de to billedord figurerer børn og små hunde, brød og brødsmuler. Billedet er hentet fra en familie, som sidder omkring bordet, og hvor husets kæledyr ligger under sin herres bord.

At der med børnene er tænkt på Israels folk og med de små hunde er tænkt på hedningerne, er klart. Pointen synes dog ikke, så meget at være en nedladende udtalelse om hedninger som »hunde« i forhold til børnene og børnenes far: de små hunde får også mad, smulerne, der bliver tilbage efter måltidet.

Kvinden anerkender, at Israel er børnene. Men en lille hund har også et forhold til sin »familie«. Det er, som om kvinden siger: Jeg ved, at Gud er Israels fader. Men Gud har også skabt os andre. Og brødføder os alle.

Uden at fratage Israels folk den førsteret, de har på frel-

sen, og uden at komme på kollisionskurs med frelseshistorien når kvinden frem til denne erkendelse.

Nogle ser i kvindens ord et udtryk for, at kvinden sejrer over Jesus, fanger ham i hans egne ord. Andre mener, at Jesus ved sin måde at handle og tale på vil undervise kvinden, så hun kommer til at drage de rigtige slutninger.

Under alle omstændigheder er hendes ord udtryk for tro. For de første læsere af evangeliet er det fortid, at jøden Jesus ikke svarer mennesker af hedensk herkomst et ord. Jesus har, når dette læses, placeret hedninger sammen med jøder ved Herrens bord, nadveren. Engang skal den kana'anæiske kvinde sidde til bords med Abraham, Isak og Jakob (8,11).

Stadigvæk gælder det, at Jesu hjælp til den kana'anæiske kvinde er en undtagelse, der bekræfter reglen om, at hans jordiske

virksomhed gjaldt Israel - men som sådan havde den konsekvenser for hedningeverdenen senere.

Overvej Israels privilegium i frelseshistorien og at hedningerne, der kommer til tro, får del i de løfter, der er givet Israel. Overvej det f.eks. i lyset af Rom 11,11-36.

Hunde

Jøder havde almindeligvis ikke hunde som kæledyr, men dog som vagthunde og hyrdhund (Job 30,1). Man kendte til omstrejfende hunde (f.eks. 1 Kong 14,11; 21,19-24), og hunde bruges billedligt om mennesker, man har foragt for (f.eks. 1 Sam 17,43. 2 Sam 9,8; 16,9. Sl 22,17). Hos rabbinerne kan man finde eksempler på, at de omtaler hedninger på en foragtelig måde som hunde, sådan som Paulus også gør med sine modstandere (Fil 3,2).

I Jesu billedord udtales der ingen kritik af, at en familie af hedensk herkomst har hunde omkring sig. Det er mest naturligt at forstå det græske ord om kæledyr, selv om det ikke gøre nogen større forskel, om det skulle være en vagthund.

Israel og hedningerne og Jesus

Fra første sætning i evangeliet har Matthæus gjort det klart, at jøden Jesus også har betydning for hedninger, dvs. ikke-jøder (jf 1,1). Dette ændrer dog intet ved, at Jesus primært virkede *iblandt jøder* og hedningerne var en *side*

benytte sig af almindelige negativt ladede vendinger om hedninger for at pointere en sag (se f.eks. 5,47; 6,7.32; 18,17). Han forbyder sine disciple at gå med budskab om ham til hedningerne (10,5). Ikke blot jøder, men også hedninger, skal senere være disciplene fjendtligt stemt (10,18), lige såvel som Jesus selv skal overgives til hedninger (20,19).

Først efter opstandelsen lyder den klare befaling til de jødiske disciple om at gøre alle folkeslag til hans disciple (28,18-20). På det tidspunkt, Matthæus skriver sit evangelium, er Jesu forbud mod at gå til hedningerne fortid.

Til trods for Jesu stærke ord imod de religiøse ledere i Israel (se kap. 23) fortsatte Jesu disciple, hvor han havde sluppet. De fortsatte med at prædike evangeliet til Israel. Det kan man læse om i Apostlenes Gerninger. Samti-

dig blev evangeliet forkyndt for hedninger. Det kan man læse om i samme bog. Mange praktiske problemer rejste sig i den forbindelse, f.eks. spørgsmålet om, hvorvidt hedninger, der kom til at tro på Jesus, skulle leve på jødisk vis. Først efter mange overvejelser nåede man frem til, at de ikke skulle det. Det kan man læse om i ApG kap. 15.

Jesus svarede hende ikke et ord

At møde et menneske i nød med tavshed er noget af det mest ubarmhjertige, man kan tænke sig. At møde en kvinde af hedensk herkomst med ord om, at ens sendelse kun gælder ens eget folk, det jødiske, forekommer ikke mindre ubarmhjertigt.

Overvej Jesu tavshed som en frelseshistorisk tavshed som en pædagogisk tavshed for at få kvinden til at tænke.

Overvej spørgsmålet om Guds Tavshed i dag i lyset af påstanden: Gud taler til os igennem sit ord.

Evangeliet for hedninger og jøder

I dag vender nogle tingene på hovedet og hævder, at evangeliet kun har noget at sige hedninger, mens jøder, der tror på Gud, ikke har brug for det for at blive frelst.

Overvej dette i lyset af følgende påstand: Hvis det evangelium, som først lød til Israel, ikke længere gælder Israel, gælder det heller ikke os - for alt det gode, evangeliet om Jesus giver os del i, blev først tilsagt jøder.

SPØRGSMÅL 9

I hvilket kapitel i Filipperbrevet omtaler Paulus sine modstandere som »hunde«?

Det rigtige svar: _____

Indsendt af: _____

Navn: _____

Adresse: _____

Alle kuponer - mindst otte af tolv - indsendes samlet i en kuvert til Kristeligt Dagblad, Fanøgade 15, 2100 Kbh. Ø inden 31. 12. 1994.